

Anbringender kan tilstedes, naar dertil findes tilstrækkelig Grund; det samme gælder om Beviser, paa hvis Fremkomst Modparten ej er bleven behørig forberedt. Saadant vil selvfølgelig kunne nødvendiggøre Udsættelse eller særlige Retsmøder.

Under Domsforhandlingen fremstiller hver Part Sagen fra sit Standpunkt og fremfører sine Beviser. Naar Parterne møde ved Sagførere, foretage disse Afhøring og Modafhøring af Vidner, Syns- og Skøns mænd og eventuelt af Parterne selv. Derimod overtager Retten, naar det begæres, Afhøringen for den Part, der ikke møder ved Sagfører. Om Dommernes selvstændige Spørgsmaalsret se Nr. 8. Det væsentlige af Bevisforklaringerne protokolleres, oplæses og vedtages. Retten afgør, naar Sagen maa anses tilstrækkelig drøftet, slutter saa Forhandlingen og optager Sagen til Dom. Dommen skal afsiges snarest muligt.

Om Udeblivelse gælde navnlig følgende Regler: Hvis Sagsøgeren udebliver paa Sagens første Tægtedag eller i noget senere Retsmøde, inden Domsforhandlingen er berammet, eller hvis han udebliver ved selve Domsforhandlingen, afvises Sagen. Derimod indtræder denne Virkning ikke, fordi han udebliver i et forberedende Møde, der afholdes efter Domsforhandlingens Berammelse. — Hvis Sagsøgte udebliver uden at have givet Svar i Sagen, og Sagsøgeren benytter sig heraf til at tage Udeblivelsesdom, kan Sagsøgte forlange Genoptagelse efter samme Regler som angivne under Nr. 18 for Underretssagers Vedkommende. Hvis Sagsøgte, efter at have givet skriftlig Svar i Sagen, udebliver fra et senere forberedende Møde, udelukker det ham dog ikke fra at give Møde og procedere under Domsforhandlingen. Hvis endelig Sagsøgte, efter at have givet Svar i Sagen, udebliver fra selve Domsforhandlingen — i hvilket Tilfælde hans skriftlige Svar ifølge den mundtlige Procedures Princip bliver uden Betydning — kan han alene forlange Sagen genoptagen, naar han oplyser, at Udeblivelsen var ham utilregnelig.

20. Anke til Landsret i borgerlige Sager. Enhver Underretsdom i en borgerlig Sag kan paaankes til Landsret; men Anke kan kun ske til Forandring, ikke til Stadfæstelse, idet de Forhold, der under den nuværende Ordning kunne give Grund til Anke til Stadfæstelse, fremtidig ville bortfalde. Anke maa iværksættes inden 4 Uger efter Dommens Afsigelse; ere de 4 Uger hengaaede, uden at Anke er iværksat, kan Dommen fuldbyrdes, men ikke før. Landsretten kan undtagelsesvis af særlige Grunde tillade Anke efter den nævnte Ankefrists Udløb indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, hvorimod Administrationens Beføjelse til at meddele Oprejsningsbevilling bortfalder. Der kan ikke gyldig forud gives Afkald paa Anke.

Naar en Underretssag indankes for Landsret, undergives den der en ny Behandling overensstemmende med de for Landsretsager gældende Regler, dog at Indstævntes Udeblivelse, ligesom alt nu for Tiden ved Højesteret, bevirker, at Sagen udgaar til skriftlig Behandling. Den, der har vundet i Underinstansen og mener, at Protokolltilførslerne ved Underretten og selve Underretsdommen indeholde alt fornødent til Oplysning for Landsretten, kan altsaa udeblive fra denne. Kontraappel er aldrig nødvendig, idet Paastand om Underretsdommens Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Ankestævning, men ogsaa af Modparten.

At det er en Appel og ikke en Første-Instans-Behandling, viser sin Virkning navnlig derigennem, at Formalitetsfejl, begaaede ved Underretten, efter Omstændighederne kunne bevirke Annulation og eventuelt Hjemvisning, samt at Sagen i det